

Tytuł: Ecdysis

Autorka: Marianna Rodziewicz

Rok powstania: 2025

Technika: instalacja dźwiękowa i obiekty

Instalacja rozłożona jest w zaciemnionym, prostokątnym pomieszczeniu o powierzchni 45 metrów kwadratowych. Składa się z kilkunastu elementów wykonanych z różnych materiałów, którym towarzyszy dźwięk. Pierwszy element instalacji to ceramiczny kobiecy palec przykręcony do framugi wejścia z prawej strony. Umieszczony na wysokości około dwóch metrów ma fioletowo-siny kolor. Jest długi i wygięty ku dołowi ostrym paznokciem. Po minięciu wejścia do pomieszczenia na wprost dwa srebrne, błyszczące postumenty. Na nich rzeźby z tworzywa sztucznego wydrukowane w technice 3D. Na niższym postumencie z prawej rzeźba „Wild –open Stingers” w formie kobiecego torsu naturalnej wielkości. Jego powierzchnia jest cielistą i błyszczącą. Ma wyraźne wcięcie w tali oraz wydatne piersi z wklęsłymi, jasnoróżowymi sutkami. Między nimi i w miejscu szyi dwa błękitne guzy w kształcie łez. Na żebrach mocno pomarszczona, zwisająca fałdami skóra. Zamiast pępka różowe, podłużne wargi sromowe z waginą. Poniżej kolejny różowy otwór o okrągłym kształcie. Na dole torsu dwie stopy przypominające lwie łapy. Boki torsu, zwłaszcza w partii ramion, szerokie, z pofałdowaną powierzchnią, jakby ulepione z dużej ilości gładkiego ciasta. Z tyłu torsu, w miejscu kręgosłupa głęboki rów. W nim rząd dużych, szarych kolców. Od dołu wychodzi z nich skierowany ku górze, pofalowany ogon z ostrym zakończeniem. Na wyższym i smuklejszym podeście po prawej rzeźba „Monster Prosthesis II”. Przypomina czaszkę dużego barana w jasnoszarym kolorze. Na błyszczącej powierzchni gdzieś bladobłękitne podmalowanie. Z jej pyska wychodzi czarny, długi kościsty kształt. Przywodzi na myśl rękę kościotrupa. Zakończony dwoma ostrymi szponami wygina się w stronę czoła czaszki. Nad nim szpony zginają się w pięść. Z tyłu rzeźby płytki rów. W nim rząd kolców w tym samym kolorze, co reszta czaszki. Na lewo od postumentów z rzeźbami zawieszony na wysokości dwóch metrów największy element instalacji. Zajmuje znaczną część pomieszczenia. Składa się z dwóch elementów: głowy i ciała. Ceramiczna głowa przypomina dużego guza w kształcie zbliżonym do nieregularnego ziemniaka. Na błyszczącej, szarej powierzchni liczne krostki i wgłębienia, niektóre wypełnione czarnym kolorem. W jej górnej części wypukłe, cienkie zawijasy w kształcie baranich rogów. Z czubka guzo-głowy wyrastają gdzieś czarne, długie, ludzkie włosy. Z jej dołu zwisa na podłogę szeroki, czarny wąż z PCV. W stronę lewej ściany pomieszczenia odchodzi od niej duże kłębowisko srebrnych drutów różnej grubości i czarnego węża z PCV. Przywodzi ono na myśl cielsko ogromnego zwierzęcia szerszego na brzuchu i zwężającego się w stronę ogona aż do pojedynczych poskręcanych drutów i wiszącego węża. Pod tym kłębowiskiem na płamach z piasku stoją ceramiczne fragmenty dwóch nóg i jednej ręki. Z przodu po

lewej przedramię urwane w miejscu łokcia. Oparte jest o piasek wnętrzem szponiastej dłoni. Jej kościste palce pomalowane są na ciemnoszary kolor. Reszta przedramienia sino-cielista. Fragment nogi z przodu po prawej jest lekko zgięty w kolanie, urywa się w udzie. Na jego cielistej powierzchni czarny napis Wild & Sexy. Na stopie czarny, obcisły botek za kostkę z niskim obcasem. Fragment nogi z tyłu, po lewej jest urwany w kostce, mocno w tym miejscu poszarpany. Szponiaste palce stopy podmalowane na fioletowo opierają się o plamę piasku, pięta uniesiona.

W instalacji artystka nawiązuje do osiemnastowiecznego podręcznika kobiecej anatomii autorstwa flamandzkiego lekarza Jana Palfijna, w których określił on kobiece ciało jako potworne. Dla artystki mutacje tego ciała, jego przemiany, zezwierzęcenie nie są symbolem monstrualności. Są afirmacją siły, wyzwolenia i zdolności do przekraczania norm.